

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και δεύτερον αριθμούντες χρόνον
στην κλεινήν εδριζομένην γην τῶν Παρθενώνων.

Ἐγκαίῃσιν και χίμαις κ' ἑσπῆς,
εὐτυχίας παντοῦ και λεπτῆς.

Τοῦ Μαρτίου δεκάτῃ κ' ἑβδόμῃ
και πεστροβούνται μάντρωι και δρόμοι.

Ποῦτος ἐγκαίκοσ κ' ὀδοῦσθαι τρία,
και γὰ τούς φρατέλους τῶσιν φρατερίαι.

Ἐπὺς Ρουμάνους τούς Τσαράνους.

Τοῦ Καρόλου Ρουμανία,
ὅπου τρώπαια ζητεῖς
μέσα' στη Μακεδονία,
πὸς σὲ πτώματα πατεῖς
μέ φρικτῶν σραγῶν μανία ;

Οὐρλιάζουν οἱ Τσαράνοι,
κι ἡ Φραγκιά γεμάτῃ φέμια
τρέχει τώρα νὰ τούς ράνῃ
μέ θυμάτων τῶσιν αἶμα.

Και παιδῶν κυττάζω φόνο
κι αἶμα δείχνει τώρα μόνο
τῶν Ἑβραίων τὰ κονάκια.

Ζητ' ὁ Τάκης Ἰωνέσκου,
ζητ' ὁ κύριος Δισέσκου,
κι ὅλα τάλλα τὰ τσανάκια.

Κάτω κάτω τὰ σπαθιά σας, κάτω τὰ τιμια μαχαίρια,
κανεῖς Ἰστρος δὲν ξεπλύνει τέτοιων δολοφόνων χεῖρα,
πού τὰ τρέσουν ἀρπαγαῖς κ' αἵματοσταγεῖς ἀγῶνες,
και σηκώστε τὰ ψηλά νὰ τὰ δοῦν οἱ Μακεδόνες.

Κάτω κάτω τὰ σπαθιά σας, κάτω τὰ τιμια μαχαίρια,
τῶν κλεινῶν Βουλγάρων ταίρια.
Ρόδα λευθεριάς δὲν βγαίνουν μέ σραγεῖς σάν τούς Τσαράνους,
τίποτα πλάσις βγάξει δούλους και γεννοβολὰ τυραγῶους.

Ὁ παληόβλαχος λυσσῶ
τρομερός, θεοσυτῆς,
κάτι μέσα του φασά
τὴν μανία τῆς σραγῆς.

Ἐρημία σκοτεινή,
σιωπῆς ἀγρίας φρίκη,
καὶ φωνάζει μιά φωνή:
θεῖα δίκη, θεῖα δίκη.

**Μεγάλη ταραχὴ
γὰρ τὴν υποδοχὴν.**

Φ.— Δὴν ἰδῶσανε τὰ χιόνα,
Περικλέτο, σ'ὰς θούνα,
καὶ μὰς ἔρχονται ἔκὰς
τοῦ Μαρτίου τὰ χελιδόνα
γὰρ νὰ κτίσουνε φωλιας
καὶ νὰ κάνουν κουτσουλας.

Τί γὰρ πρῆλλῃ καὶ πάλι,
δλ' ἢ φύσις ἀναθάλλει,
καὶ σημαίαν βλέπω Λαύρας
σ' ἡς ἀνοιξῆς τὰς αὔρας.

Τοῦ Μαρτίου τὸ χελιδόνι
ξαναφάλλει τὸ Κορόδι,
ξαναφάλλει τὴν Ἐλῆρά.

Καὶ προτρέπει τὴν πατρίδα
νὰ πετώσῃ τὴν ἀρίδα
καὶ ν' ἀφήσῃ τὴν δουλειά.

Πάλιν φλέγου, πάλιν σφρίγα
μὲ τὰ θούρια τοῦ Ρήγα
καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν.

Σημειτρον χαρῆς σημαίνει,
πανηγύρι μὰς προσμένει
καὶ παρατάξις στρατῶν.

Εἰς τὴν χώραν τῆς εὐκλείας
τῆς φιλάτης Ἰταλίας
Ρήγας ἔρχεται σεπτῆς.

Βίχτωρα τὸν ὀνομάζουον,
κί' ὄλοι λόγους ἔτοιμάζουον
διὰ ζώσης καὶ γραπτῶς.

Νέα δρῶσις τῶν ἐν τέλει,
Στρατηγολοὶ καὶ Κολωνίολοι
τῆς μεγάλης ἐποχῆς
ἔνω κάτω πᾶν ταχῆς.

Σημαίων παραγγελίας,
παραστάσις, συναυλίας,
διασκέψις, συλήτησι,
θυροὶ, διακοσμήσις.

Τρέγουον ἀπ' ἰδῶ κί' ἐκεῖ
ἐμβριθεῖς μηχανικοί,
τὸν ἀφίνουον, τ' ἄλλο πᾶνουον,
τὸ χαλουον, τὸ ἐξαφρτεζάνουον.

Ἐλεκτρίζονται καρδιαί,
ντράβαλα καὶ σ' τὸ Παλάτι,
τῶρ ἀνάβουον κί' ἡ ποδίας
τοῦ Κουβέρνου, τοῦ Κορρηάτη.

Ἄθληται μοναδικοί
δάφνης κόθουον κλαδία
μ' ἰνθουσιασῶν ἐκρήξις.

Καὶ σ' τὸ Στάδιον ἐκεῖ
σακατεύονται παιδιὰ
γὰρ νὰ κάνουν ἐπιδείξις.

Ἐτοιμάζουον τὸ καὶ τὸ,
καθερίζουον τοὺς δρόμους,
σ' τὴν Ἀκρόπολι κυτῶ
φωτισμοὺς ποικιλοχρῶμους.

Σελαγίζουον Παρθενῶνες,
ποῦ κί' ἄν μένουον σκοτεινοί,
πλὴν ἐπάνω τῶν αἰῶνες
καταλάμπουον φωτεινοί.

Βλέπει, ζῶφον κεχνηατοῦ,
ποῦ σὲ τρέφ' ἡ τεμπελιά ;
εἶπα πάλι κέτι νέον
γὰρ τὴν δόξα τὴν καλῆ.

Ἄλθῶς τὸν ἐκούτο μου τὸν θαυμάζω, βρε τσιφούτη...
ποῦ σ' τὸ διάβολο τὴν ἔβρισκα τὴν πρωτοτυπία τούτη.

Περικλέτο, κἀθο πάρε...
τί μοι κάνεις ; ... κῶς αἴρε ;
Μία μπέλλα Φορρεντίνια...
τί θὰ γίνῃ σ' τὴν Ἀθήνα.

Μὲς σ' τῆς Λαύρας μας τὴ Σχόλη
καὶ τὴν ταλετῆ, κολλήγα,
ἔτοιμάζουον καὶ Στόλοι
νὰ δεχθῶν τὸν ξένο Ρήγα.

Οὐρανὸς καὶ γῆ γελᾷ
μ' ἕνα μήνυμα μεγάλο...
ὄλα πάλι τὰ καλὰ
ἦλθαν τὸν ἀπῶνο σ' ἔλλο.

Τέτοια δρῶσι ὄν τὴν εἶδα...
τί δουλειὰς, τί πράγματα !...
κί' ἀπ' Ἀνάπλι καὶ Χαλκίδα
κουβαλοῦν Σύντάγματα.

Φέρτε σ' τὰς ἰσοτεράνοον
τοὺς Δραχόνουον, τοὺς Οὐλάνουον,
φέρτε καὶ Καρραμπινιέρουον,
φέρτε κί' ἀπομάχουον γέρουον.

Ἄς παραταχῆ στρατὸς
σφύζων ἐξ ἄλλης καὶ ρώμης
γὰρ νὰ τὸν ἰδῇ κί' αὐτὸς,
ποῦ μὰς ἔρχετ' ἐκ τῆς Ρώμης.

Εἰς ὑποδοχῶν ἀγῶνας
ἴτε, σπεύσατε δροματοί,
τῶν Ρωμῶν τὰς λεγόντας
νὰ κυμασσῶν οἱ Ρωμαῖοι.